கிறிஸ்து பிறப்புப் பெருவிழா

Christmas Day

Juledag

கிறிஸ்து பிறப்புக் காலம் | Christmas

Primary Bible: Danish – The Holy Bible — Danish – The Holy Bible

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Isaiah 9:1-6

Verse	Text
9:1	Men engang skal der ikke længer være Mørke i det Land, hvor der nu er Trængsel; i Fortiden bragte han Skændsel over Zebulons og Naftalis Land, Men i Fremtiden bringer han Ære over Vejen langs Søen, Landet hinsides Jordan, Hedningernes Kreds.
9:2	Det Folk, som vandrer i Mørke, skal skue saa stort et Lys; Lys straaler frem over dem, som bor i Mulmets Land.
9:3	Du gør Fryden mangfoldig, Glæden stor, de glædes for dit Aasyn, som man glædes i Høst, ret som man jubler, naar Bytte deles.
9:4	Thi dets tunge Aag og Stokken til dets Ryg, dets Drivers Kæp, har du brudt som paa Midjans Dag;
9:5	ja, hver en Støvle, der tramper i Striden, og Kappen, der søles i Blod, skal brændes og ende som Luernes Rov.
9:6	Thi et Barn er født os, en Søn er os givet, paa hans Skulder skal Herredømmet hvile; og hans Navn skal være: Underfuld-Raadgiver, Vældig-Gud, Evigheds-Fader, Fredsfyrste.

திருமுகம் (Epistle)

Hebrews 1:1-5

Verse	Text
1:1	Efter at Gud fordum havde talt mange Gange og paa mange Maader til Fædrene ved Profeterne,
	har han ved Slutningen af disse Dage talt til os ved sin Søn,
1:2	hvem han har sat til Arving af alle Ting, ved hvem han ogsaa har skabt Verden;
1:3	han, som — efterdi han er hans Herligheds Glans og hans Væsens udtrykte Billede og bærer alle
	Ting med sin Krafts Ord — efter at have gjort Renselse fra Synderne har sat sig ved Majestætens
	højre Haand i det høje,
1:4	idet han er bleven saa meget ypperligere end Englene, som han har arvet et herligere Navn
	fremfor dem.
1:5	Thi til hvilken af Englene sagde han nogen Sinde: „Du er min Søn, jeg har født dig i Dag?“ og
	fremdeles: „Jeg skal være ham en Fader, og han skal være mig en Søn?“

நற்செய்தி (Gospel)

Luke 2:1-14

Verse	Text
2:1	Men det skete i de Dage, at en Befaling udgik fra Kejser Augustus, at al Verden skulde skrives i Mandtal.
2:2	(Denne første Indskrivning skete, da Kvirinius var Landshøvding i Syrien.)
2:3	Og alle gik for at lade sig indskrive, hver til sin By.
2:4	Og ogsaa Josef gik op fra Galilæa, fra Byen Nazareth til Judæa til Davids By, som kaldes Bethlehem, fordi han var af Davids Hus og Slægt,
2:5	for at lade sig indskrive tillige med Maria, sin trolovede, som var frugtsommelig.
2:6	Men det skete, medens de vare der, blev Tiden fuldkommet til, at hun skulde føde.
2:7	Og hun fødte sin Søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en Krybbe; thi der var ikke Rum for dem i Herberget.
2:8	Og der var Hyrder i den samme Egn, som laa ude paa Marken og holdt Nattevagt over deres Hjord.
2:9	Og se, en Herrens Engel stod for dem, og Herrens Herlighed skinnede om dem, og de frygtede saare.
2:10	Og Engelen sagde til dem: „Frygter ikke; thi se, jeg forkynder eder en stor Glæde, som skal være for hele Folket.
2:11	Thi eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids By.
2:12	Og dette skulle I have til Tegn: I skulle finde et Barn svøbt, liggende i en Krybbe.“
2:13	Og straks var der med Engelen en himmelsk Hærskares Mangfoldighed, som lovede Gud og sagde:
2:14	„Ære være Gud i det højeste! og Fred paa Jorden! i Mennesker Velbehag!“